

شماره ۳۷۸۵ ق

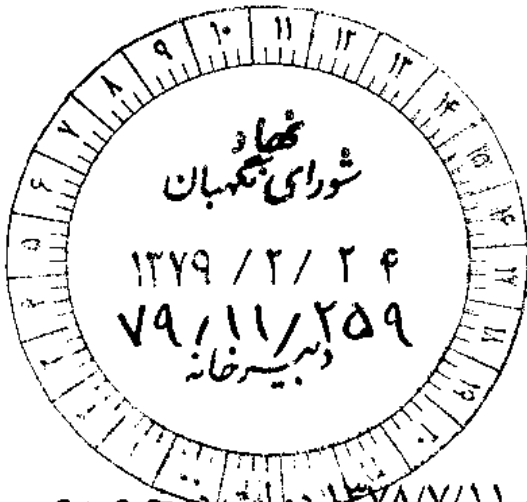
تاریخ ۲/۱۱/۷۹

پیوست دارد

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بتیغی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۳۴۰/۶۰۶۶۳ مورخ ۱۳۷۸/۷/۱۱ دولت در خصوص الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی و کنوانسیون اعلام فوری حادثه هسته‌ای که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۱ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره ۳۷۸۵ - برق

تاریخ ۲۴ / ۲ / ۱۳۲۹

پیوست

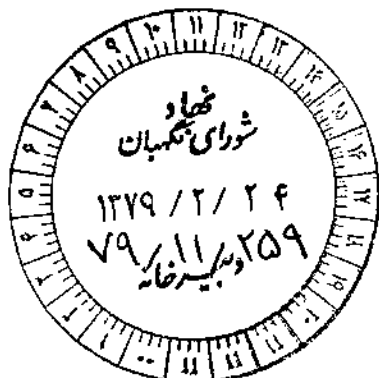

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

**لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون
کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت
رادیولوژیکی و کنوانسیون اعلام فوری حادثه هسته‌ای**

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به کنوانسیون "کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی" و کنوانسیون "اعلام فوری حادثه هسته‌ای" به شرح پیوست با لحاظ شرایط زیر ملحق گردد و اسناد مربوط را تسلیم نماید:

۱ - اعلام مصونیت و معافیت مالیاتی و خودداری از اقامه دعوا و سایر موارد مندرج در بندهای (۲) و (۳) ماده (۸) و بند (۲) ماده (۱۰) کنوانسیون "کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی" برای جمهوری اسلامی ایران لازم‌الرعایه نمی‌باشد.

هیأت وزیران می‌تواند در صورت صلاحدید به طور موردی، در اعمال بند (۱۰) ماده (۸) و بند (۶) ماده (۱۰)، اعلام انصراف نماید.

۲ - حل اختلاف موضوع بند (۲) ماده (۱۳) کنوانسیون "کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی" و بند (۲) ماده (۱۱) کنوانسیون "اعلام فوری حادثه هسته‌ای" برای جمهوری اسلامی ایران لازم‌الرعایه نمی‌باشد.

هیأت دولت می‌تواند در مواردی که به صورت موردی ارجاع به داوری هنگام بروز اختلاف به مصلحت باشد با رعایت مقررات داخلی اقدام نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۴

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کنوانسیون اعلام فوری حادثه هسته‌ای

دولت‌های عضو این کنوانسیون،

با علم به اینکه فعالیتهای هسته‌ای در قلمرو تعدادی از دولت‌ها در حال انجام می‌باشد،
با توجه به اینکه اقدامات گسترده‌ای جهت تضمین ایمنی سطح بالای فعالیتهای
هسته‌ای به منظور پیشگیری از حوادث هسته‌ای و کاهش اثرات چنین حوادثی در صورت
وقوع، انجام پذیرفته و همچنان ادامه دارد،

با علاقه به تحکیم همکاریهای وسیعتر بین‌المللی در راستای توسعه و استفاده از
انرژی هسته‌ای توأم با ایمنی.

با اعتقاد به ضرورت فراهم نمودن اطلاعات مربوط در خصوص حوادث هسته‌ای
برای دولت‌ها در کوتاهترین زمان ممکن به منظور کاهش اثرات رادیولوژیکی در ماورای
مرزها، و

با توجه به سودمندی توافقیهای دوجانبه و چندجانبه پیرامون تبادل اطلاعات در این

زمینه،

به شرح زیر توافق نموده‌اند:

ماده ۱ - حدود اجراء:

۱- این کنوانسیون در صورت وقوع هر حادثه‌ای که دربرگیرنده تأسیسات یا
فعالیهای یک دولت عضو یا اشخاص حقیقی و حقوقی تحت صلاحیت یا کنترل آن
موضوع بند (۲) زیر، که مواد رادیواکتیو از آنها منتشر گردد یا احتمال انتشار آن وجود داشته

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۴

پیوست

تعالیه

باشد و چنین حادثه‌ای منجر به انتشار مواد مزبور در ماورای مرزهای بین‌المللی گردیده و یا احتمالاً به آن منجر گردد و این امر برای دولت دیگر از نظر ایمنی رادیولوژیکی حائز اهمیت باشد، اجراء می‌شود.

۲- تأسیسات و فعالیتهای موضوع بند (۱) به شرح زیر می‌باشند:

الف - هر رآکتور هسته‌ای در هر محل که واقع شده باشد،

ب - هرگونه تأسیسات چرخه سوخت هسته‌ای.

پ - هرگونه تأسیسات پسمانداری مواد رادیواکتیو،

ت - حمل و نقل و نگهداری سوختهای هسته‌ای یا پسمانهای رادیواکتیو،

ث - تولید، استفاده، نگهداری، واگذاری و حمل و نقل رادیوایزوتوپها برای اهداف

کشاورزی، صنعتی، پزشکی، علمی و تحقیقاتی، و

ج - استفاده از رادیوایزوتوپها برای تولید برق جهت اهداف فضائی.

ماده ۲ - اعلام و اطلاع:

در صورت وقوع حادثه مشروح در ماده (۱)، (که از این پس "حادثه هسته‌ای" نامیده

می‌شود) دولت عضو موضوع ماده مذکور باید:

الف - بی‌درنگ از طریق آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (که از این پس "آژانس" نامیده

می‌شود) یا به طور مستقیم، دولتهائی را که از نظر فیزیکی به گونه‌ای که در ماده (۱) مشخص

شده تحت تأثیر قرار گرفته یا احتمالاً تحت تأثیر قرار خواهند گرفت و نیز آژانس را از حادثه

هسته‌ای، ماهیت و زمان وقوع و محل دقیق آن در صورت اقتضاء مطلع نماید، و

ب - بی‌درنگ دولتهای موضوع بند (الف) را به طور مستقیم یا از طریق آژانس و نیز

خود آژانس را از اطلاعات موجود در رابطه با کاهش اثرات رادیولوژیکی در آن کشورها

به گونه‌ای که در ماده (۵) مشخص شده، آگاه نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۴

پیوست

بیتعالی

ماده ۳ - سایر حوادث هسته‌ای:

از نظر کاهش اثرات رادیولوژیکی، دولتهای عضو می‌توانند وقوع حوادث هسته‌ای غیر از حوادث مشروح در ماده (۱) را نیز اعلام نمایند.

ماده ۴ - وظایف آژانس:

آژانس باید:

الف - بی‌درنگ دولتهای عضو و دولتهای عضو آژانس و سایر دولتهائی را که از نظر فیزیکی به گونه‌ای که در ماده (۱) مشخص شده تحت تأثیر قرار گرفته یا احتمالاً تحت تأثیر قرار خواهند گرفت و سازمانهای بین‌الدولی بین‌المللی ذی‌ربط (که از این پس "سازمانهای بین‌المللی" نامیده می‌شوند) را به موجب بند (الف) ماده (۲) از دریافت اعلامیه مطلع نماید،

و

ب - اطلاعات دریافتی به موجب بند (ب) ماده (۲) را بنا به تقاضا بی‌درنگ در اختیار هر یک از دولتهای عضو، دولتهای عضو آژانس یا سازمان بین‌المللی ذی‌ربط قرار دهد.

ماده ۵ - اطلاعات قابل ارائه:

۱ - اطلاعاتی که به موجب بند (ب) ماده (۲) ارائه می‌گردد باید شامل اطلاعات زیر که در آن موقع در دسترس دولت اعلام‌کننده است، باشد:

الف - زمان، محل دقیق در صورت اقتضاء و ماهیت حادثه هسته‌ای،

ب - تأسیسات یا فعالیت مربوط،

پ - علت احتمالی یا حتمی و گسترش قابل پیش‌بینی حادثه هسته‌ای در ارتباط با

انتشار مواد رادیواکتیو در ماورای مرزها،

ت - خصوصیات کلی انتشار رادیواکتیو از جمله، تاحدی که عملی و مقتضی باشد،

ماهیت، حالت احتمالی فیزیکی و شیمیائی و مقدار، ترکیب و ارتفاع مؤثر انتشار رادیواکتیو،

بسم الله

ث - اطلاعات مربوط به شرایط جوی و آبی فعلی و آتی که برای پیش بینی انتشار مواد رادیواکتیو در ماورای مرزها لازم است،
ج - نتایج کنترل محیطی در رابطه با انتشار مواد رادیواکتیو در ماورای مرزها،
چ - اقدامات به عمل آمده یا برنامه ریزی شده برای حفاظت محیط خارج از پایگاه،
ح - عملکرد پیش بینی شده انتشار رادیواکتیو در طول زمان.
۲ - اطلاعات مزبور در فواصل مناسب به وسیله اطلاعات بیشتری در مورد روند وضعیت اضطراری از جمله اتمام واقعی یا پیش بینی شده آن، تکمیل می گردد.
۳ - اطلاعات دریافتی به موجب بند (ب) ماده (۲) بدون محدودیت قابل استفاده است مگر در مواردی که چنین اطلاعاتی به طور محرمانه از سوی دولت عضو ارائه گردیده باشد.

ماده ۶ - مشاوره:

دولت عضوی که اطلاعاتی را به موجب بند (ب) ماده (۲) ارائه می نماید، تا حدی که به طور معقول عملی باشد با فوریت به تقاضای مشورت و یا اطلاعات بیشتری که از سوی دولت عضو تحت تأثیر قرار گرفته، درخواست گردیده از نظر کاهش اثرات رادیولوژیکی در دولت مزبور پاسخ خواهد داد.

ماده ۷ - مقامهای صالح و مراکز تماس:

۱ - هر دولت عضو به طور مستقیم یا از طریق آژانس، مقامهای صالح خود و مرکز تماسی را که مسئول صدور و دریافت اعلامیه و اطلاعات موضوع ماده (۲) می باشند به آژانس و سایر دولتهای عضو اعلام خواهد نمود. مراکز تماس یاد شده و کانون مرکزی در آژانس به طور پیوسته در دسترس خواهند بود.
۲ - هر دولت عضوی درنگ آژانس را از هرگونه تغییراتی که ممکن است در

بسم الله

اطلاعات موضوع بند (۱) رخ دهد، آگاه خواهد نمود.

۳- آژانس فهرست مقامهای ملی و مراکز تماس مزبور و نیز مراکز تماس سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط را با جدیدترین تغییرات آن نگاهداری نموده، در اختیار دولتهای عضو و دولتهای عضو آژانس و سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط قرار خواهد داد.

ماده ۸ - کمک به دولتهای عضو :

آژانس طبق اساسنامه خود و بنا به درخواست دولت عضوی که خود دارای فعالیت هسته‌ای نبوده لیکن با یک دولت غیر عضو دارای برنامه هسته‌ای فعال هم‌مرز باشد، بررسی‌هایی را پیرامون امکان ایجاد و اجرای نظام کنترل تشعشع به منظور تسهیل دستیابی به اهداف این کنوانسیون انجام خواهد داد.

ماده ۹ - موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه:

دولتهای عضو در راه پیشبرد منافع مشترک خود می‌توانند در صورتی که مقتضی بدانند موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه‌ای را در رابطه با موضوع این کنوانسیون منعقد نمایند.

ماده ۱۰ - ارتباط با سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی:

این کنوانسیون به حقوق و تعهدات متقابل دولتهای عضو به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود که به مسائل تحت پوشش این کنوانسیون مربوط می‌گردد یا به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی آتی که طبق موضوع و هدف این کنوانسیون منعقد خواهد شد، خللی وارد نمی‌سازد.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات :

۱- در صورت بروز اختلاف بین دولتهای عضو یا بین یک دولت عضو و آژانس در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای اختلاف به منظور حل و فصل آن از طریق مذاکره یا هر طریق مسالمت آمیز دیگری که برای حل اختلاف مورد قبول آنها باشد، با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

۲- چنانچه اختلافی از این قبیل بین دولتهای عضو ظرف یک سال از تاریخ تقاضای مشورت به موجب بند (۱) قابل حل و فصل نباشد، بنا به تقاضای هریک از طرفها، اختلاف مزبور به داوری و یا دیوان بین المللی دادگستری برای تصمیم گیری ارجاع خواهد گردید. در صورتی که اختلافی به داوری ارجاع گردد اگر ظرف شش ماه از تاریخ تقاضا، طرفهای اختلاف قادر به توافق در مورد ترکیب هیأت داوری نگردند، هریک از آنها می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری یا دبیرکل سازمان ملل متحد درخواست تعیین یک یا چند داور را بنماید. در مواردی که تقاضای متعارضی از سوی طرفهای اختلاف ارسال گردد، تقاضایی که به دبیرکل سازمان ملل متحد تقدیم گردیده، دارای اولویت خواهد بود.

۳- هر دولتی می تواند به هنگام امضاء، تصویب، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون، اعلام کند که خود را ملزم به رعایت یک یا هر دو روش حل اختلاف که در بند (۲) پیش بینی گردیده است، نمی داند. سایر دولتهای عضو ملزم به رعایت تشریفات حل اختلاف پیش بینی شده در بند (۲) در ارتباط با دولت عضوی که اعلامیه مزبور برای آن معتبر و مجری است نخواهند بود.

۴- دولت عضوی که اعلامیه ای طبق بند (۳) صادر نموده است می تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام نماید.

ماده ۱۲ - قابلیت اجرا :

۱- این کنوانسیون برای امضای کلیه دولتها و نامیبیا به نمایندگی شورای سازمان ملل

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بسم الله

شماره ۳۷۸۵

شماره

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۴

پیوست

متحد برای نامیبیا، در دفتر مرکزی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین و دفتر مرکزی سازمان ملل متحد در نیویورک به ترتیب از (۲۶) سپتامبر و (۶) اکتبر ۱۹۸۶ میلادی برابر با (۴) و (۱۴) مهرماه ۱۳۶۵ هجری شمسی به مدت دوازده ماه یا تا زمان لازم الاجرا شدن آن، هر کدام از مدت‌ها که طولانی‌تر باشد، مفتوح خواهد بود.

۲- هر یک از دولت‌ها و نامیبیا به نمایندگی شورای سازمان ملل متحد برای نامیبیا، می‌توانند رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به این کنوانسیون، از طریق امضاء یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب پس از امضای مشروط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا از طریق تودیع سند الحاق، اعلام نمایند. اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، نزد "امین اسناد" تودیع خواهد گردید.

۳- این کنوانسیون سی روز پس از اعلام رضایت سه دولت نسبت به متعهد شدن به آن، لازم الاجرا خواهد شد.

۴- برای هر دولتی که رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به این کنوانسیون بعد از لازم الاجرا شدن آن اعلام می‌دارد، این کنوانسیون سی روز پس از تاریخ اعلام رضایت، برای آن دولت لازم الاجرا خواهد شد.

-۵-

الف - این کنوانسیون برای الحاق سازمان‌های بین‌المللی و سازمان‌های اتحاد منطقه‌ای که از سوی دولت‌های حاکم تشکیل گردیده و برای مذاکره، انعقاد و اجرای موافقتنامه‌های بین‌المللی در مورد مسائل تحت پوشش این کنوانسیون ذی صلاح می‌باشد، به نحوی که در این ماده مقرر گردیده است، مفتوح خواهد بود.

ب - سازمان‌های مزبور در مواردی که در حیطه صلاحیت آنها می‌باشد، حقوق و تعهداتی را که این کنوانسیون برای دولت‌های عضو قائل گردیده است، از سوی خود اعمال و اجرا خواهند نمود.

پ - سازمان مزبور به هنگام سپردن سند الحاق، باید اعلامیه‌ای حاکی از حدود

تعالیه

صلاحیت خود را در مورد مسائل تحت پوشش این کنوانسیون برای "امین اسناد" ارسال نماید.

ت - سازمان یادشده دارای حق رأی، اضافه بر آنچه دولتهای عضو از آن برخوردار هستند، نخواهد بود.

ماده ۱۳ - اجرای موقت :

هر دولتی می تواند پس از امضاء یا در تاریخ دیرتری قبل از لازم الاجراشدن این کنوانسیون در مورد آن دولت، اعلام نماید که به طور موقت آن را اجرا خواهد نمود.

ماده ۱۴ - اصلاحیه ها :

۱- هر دولت عضو می تواند اصلاحیه هایی را در مورد این کنوانسیون پیشنهاد نماید. اصلاحیه پیشنهادی به "امین اسناد" تسلیم می گردد و او به فوریت آن را بین کلیه دولتهای عضو توزیع خواهد نمود.

۲- چنانچه اکثریت دولتهای عضو تقاضای برگزاری اجلاسی را برای بررسی اصلاحیه های پیشنهادی بنمایند، "امین اسناد" همگی دولتهای عضو را به حضور در چنین اجلاسی که نباید زودتر از سی روز پس از انتشار دعوتنامه برپا گردد، فرا خواهد خواند. هرگونه اصلاحیه ای که در اجلاس به تصویب اکثریت دو سوم تمام دولتهای عضو برسد در پروتکلی منعکس می گردد که برای امضای همه دولتهای عضو در وین و نیویورک، مفتوح خواهد بود.

۳- پروتکل یادشده سی روز پس از اعلام رضایت سه دولت نسبت به متعهدشدن به آن لازم الاجرا خواهد شد. برای هر دولتی که رضایت نسبت به متعهدشدن به پروتکل را پس از لازم الاجراشدن آن اعلام کند، پروتکل مزبور سی روز پس از تاریخ اعلام رضایت، لازم الاجرا خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۴

پیوست

بیت

ماده ۱۵ - کناره گیری :

۱- هر دولت عضو می تواند با اطلاعیه کتبی به "امین اسناد" از این کنوانسیون کناره گیری نماید.

۲- کناره گیری یک سال پس از تاریخی که "امین اسناد" اطلاعیه مربوط را دریافت نماید قابل اجرا خواهد شد.

ماده ۱۶ - امین اسناد :

۱- دبیرکل آژانس "امین اسناد" این کنوانسیون خواهد بود.

۲- دبیرکل آژانس تمامی دولتهای عضو و سایر دولتها را بی درنگ از موارد زیر آگاه خواهد نمود:

الف - امضای این کنوانسیون یا هر پروتکل اصلاحی،

ب - تودیع هر سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق که مربوط به این کنوانسیون یا هر پروتکل اصلاحی باشد،

پ - هر اعلامیه یا انصراف از آن طبق ماده (۱۱)،

ت - هر اعلامیه اجرای موقت این کنوانسیون طبق ماده (۱۳)،

ث - لازم الاجرا شدن این کنوانسیون و هر اصلاحیه آن، و

ج - هرگونه کناره گیری انجام شده به موجب ماده (۱۵).

ماده ۱۷ - اعتبار متون و نسخه های مصدق :

نسخه اصلی این کنوانسیون که اعتبار متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن برابر است، نزد دبیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی تودیع خواهد شد و او نسخه های مصدق آن را به دولتهای عضو و سایر دولتها ارسال خواهد نمود.

بیتعالی

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی مجاز شده‌اند این کنوانسیون را که برای امضاء به گونه پیش‌بینی شده در بند (۱) ماده (۱۲) مفتوح می‌باشد، امضاء نموده‌اند.

این کنوانسیون در اجلاس ویژه کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین به تاریخ بیست و ششم سپتامبر یک هزار و نهصد و هشتاد و شش میلادی (۱۳۶۵/۷/۴ هجری شمسی) به تصویب رسید.

بِسْمِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کنوانسیون کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی

دولت‌های عضو این کنوانسیون،

با علم به اینکه فعالیت‌های هسته‌ای در قلمرو تعدادی از دولت‌ها در حال انجام است،
باتوجه به اینکه اقدامات گسترده‌ای جهت تضمین ایمنی سطح بالای فعالیت‌های
هسته‌ای به منظور پیشگیری از حوادث هسته‌ای و کاهش اثرات آن در صورت وقوع، انجام
پذیرفته و همچنان ادامه دارد،

با علاقه به تحکیم همکاری‌های وسیعتر بین‌المللی در راستای توسعه و استفاده از
انرژی هسته‌ای توأم با ایمنی،

با اعتقاد به ضرورت وجود یک چارچوب بین‌المللی جهت تسهیل کمک رسانی
فوری به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی به منظور کاهش اثرات آن،
باتوجه به سودمندی توافقی‌های دوجانبه یا چند جانبه پیرامون مساعدت‌های متقابل
در این زمینه،

و با عنایت به فعالیت‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در تنظیم رهنمودهایی برای
ترتیبات کمک رسانی فوری متقابل در رابطه با حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،
به شرح زیر توافق نموده‌اند:

ماده ۱ - مقررات کلی :

۱- دولت‌های عضو طبق مفاد این کنوانسیون به منظور تسهیل کمک رسانی فوری به
هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی برای کاهش آثار آن و محافظت از جان

تعالیه

ومال و محیط زیست در مقابل اثرات انتشار مواد رادیواکتیو، متقابلاً با یکدیگر و با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (که از این پس "آژانس" نامیده می‌شود) همکاری خواهند نمود.

۲- به منظور تسهیل همکاری مزبور، دولت‌های عضو می‌توانند در مورد ترتیبات دوجانبه یا چند جانبه یا در صورت اقتضا تلفیقی از آنها جهت جلوگیری یا کاهش صدمات و خساراتی که ممکن است به هنگام حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی، به وجود آید، توافق نمایند.

۳- دولت‌های عضو از آژانس درخواست می‌نمایند که در چارچوب اساسنامه خود، حداکثر تلاش خود را طبق مفاد این کنوانسیون به منظور پیشبرد، حمایت و تسهیل همکاری بین دولت‌های عضو که در این کنوانسیون پیش‌بینی گردیده است، مبذول دارد.

ماده ۲ - کمک رسانی :

۱- چنانچه دولت عضوی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی نیاز به کمک داشته باشد اعم از آنکه منشاء چنین حادثه یا فوریتی در حیطه قلمرو، صلاحیت یا کنترل آن دولت باشد یا نباشد، دولت مزبور می‌تواند از هر دولت عضو دیگر به طور مستقیم یا از طریق آژانس و نیز از آژانس یا در صورت اقتضاء از سایر سازمان‌های بین‌الدولی بین‌المللی (که از این پس "سازمان‌های بین‌المللی" نامیده می‌شوند) تقاضای کمک نماید.

۲- دولت عضوی که درخواست کمک می‌کند باید میزان و نوع کمک مورد نیاز را مشخص نموده و در صورت امکان اطلاعات لازم را در اختیار دولت کمک رساننده قرار دهد تا دولت مزبور بتواند میزان توانائی خود را در انجام این تقاضا تعیین نماید. چنانچه تعیین میزان و نوع کمک مورد نیاز برای دولت متقاضی مقدور نباشد، دولت کمک رساننده و دولت‌های متقاضی با مشورت یکدیگر در مورد میزان و نوع کمک لازم تصمیم‌گیری خواهند نمود.

۳- هر دولت عضوی که از آن تقاضای کمک می‌شود بی‌درنگ در این مورد اتخاذ تصمیم نموده و به طور مستقیم یا از طریق آژانس موقعیت خود را از نظر امکان کمک رسانی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۲۴ / ۲ / ۱۳۳۳

پیوست

بسم الله تعالی

لازم و حدود و شرایط ارائه چنین کمکی به دولت متقاضی اعلام خواهد نمود.

۴- دولتهای عضو در حدود توانائی های خود، کارشناسان، تجهیزات و موادی را که قادر به فراهم نمودن آن برای کمک رسانی به سایر دولتهای عضو به هنگام وقوع حادثه هسته ای یا فوریت رادیولوژیکی می باشند و همچنین شرایط کمک رسانی به ویژه شرایط مالی که تحت آنها کمک رسانی امکان پذیر است، تعیین و به آژانس اعلام خواهد نمود.

۵- هر دولت عضوی می تواند در رابطه با معالجات پزشکی یا اسکان مجدد موقت مردم درگیر در حادثه هسته ای یا فوریت رادیولوژیکی در قلمرو دولت عضو دیگر تقاضای کمک نماید.

۶- آژانس طبق اساسنامه خود و به نحو مقرر در این کنوانسیون به تقاضای کمک رسانی دولت عضو یا دولت عضو آژانس به هنگام وقوع حادثه هسته ای یا فوریت رادیولوژیکی از راههای زیر پاسخ خواهد داد:

الف- فراهم نمودن و تخصیص منابع مالی مناسب برای این منظور،
ب- ارسال فوری تقاضا به سایر دولتها و سازمانهای بین المللی که طبق اطلاعات آژانس ممکن است منابع لازم را در اختیار داشته باشند، و
پ- هماهنگ نمودن کمک در سطح بین المللی که ممکن است به این صورت فراهم گردد مشروط بر آنکه دولت متقاضی چنین تقاضائی نموده باشد.

ماده ۳- رهبری و کنترل کمک رسانی:

جز در مواردی که به نحو دیگری توافق شده باشد:

الف- مسؤولیت رهبری، کنترل، هماهنگی و نظارت کلی بر کمک رسانی به عهده دولت متقاضی در قلمرو خویش می باشد. دولت کمک رساننده، در مواردی که کمک رسانی مستلزم وجود کارکنانی باشد، با مشورت دولت متقاضی شخص مسؤول را تعیین و فرد مزبور بی درنگ نظارت عملیاتی خود را بر روی کارکنان و تجهیزات مورد تدارک اعمال

تعالیه

می نماید. شخص منصوب، نظارت خود را با همکاری مقامهای ذی ربط دولت متقاضی انجام خواهد داد.

ب - دولت متقاضی در حد مقدمات خود، تسهیلات و خدمات محلی را برای اجرای مناسب و مؤثر کمک رسانی فراهم خواهد ساخت. همچنین حفاظت کارکنان، تجهیزات و موادی را که به وسیله یا از سوی دولت کمک رساننده به این منظور وارد قلمرو آن گردیده است، تضمین خواهد نمود.

پ - مالکیت تجهیزات و موادی که هر یک از طرفها در طول دوره های کمک رسانی فراهم می نمایند به قوت خود باقی خواهد ماند و استرداد آنها تضمین می گردد.

ت - دولت عضو کمک رساننده در پاسخ به درخواست موضوع بند (۵) ماده (۲) امر کمک رسانی را در قلمرو خود هماهنگ خواهد نمود.

ماده ۴ - مقامهای صالح و مراکز تماس :

۱ - هر یک از دولتهای عضو به طور مستقیم یا از طریق آژانس، مقامهای صالح و مرکز تماسی را که مجاز به ارسال و دریافت تقاضاها و یا قبول پیشنهادهای کمک رسانی می باشند، به آژانس و سایر دولتهای عضو اعلام خواهد نمود. مراکز تماس مزبور و کانون مرکزی در آژانس به طور مداوم در دسترس خواهند بود.

۲ - هر دولت عضو بی درنگ آژانس را از هرگونه تغییراتی که ممکن است در اطلاعات موضوع بند (۱) رخ دهد، آگاه خواهد نمود.

۳ - آژانس به طور مرتب و سریع اطلاعات موضوع بندهای (۱) و (۲) را در اختیار دولتهای عضو، دولتهای عضو آژانس و سازمانهای بین المللی ذی ربط قرار خواهد داد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۲۴ / ۲ / ۱۳۲۹

پیوست

بسم الله تعالی

ماده ۵ - وظایف آژانس :

دولتهای عضو طبق بند (۳) ماده (۱) و بدون آنکه به سایر مفاد این کنوانسیون خللی وارد گردد، از آژانس درخواست می نمایند که :

الف - اطلاعات مربوط به موارد زیر را جمع آوری و بین دولتهای عضو و دولتهای عضو آژانس توزیع نماید:

۱ - کارشناسان، تجهیزات و موادی را که می توان به هنگام وقوع حوادث هسته ای یا فوریت های رادیولوژیکی فراهم نمود،

۲ - روشها و فنون و نتایج به دست آمده از تحقیقات مربوط به مواجهه با حوادث هسته ای یا فوریت های رادیولوژیکی.

ب - دولتهای عضو یا دولت عضو سازمان را در صورت تقاضا در هر یک از موارد زیر یا سایر موارد مقتضی یاری نماید:

۱ - تنظیم طرحهای اضطراری در مورد حوادث هسته ای و فوریت های رادیولوژیکی و قوانین مناسب،

۲ - تنظیم برنامه های آموزشی مناسب برای کارکنان به منظور رسیدگی به حوادث هسته ای و فوریت های رادیولوژیکی،

۳ - ارسال تقاضاهای کمک رسانی و اطلاعات مربوط به هنگام وقوع حادثه هسته ای یا فوریت رادیولوژیکی،

۴ - تنظیم برنامه ها و روشها و معیارهای مناسب برای کنترل تشعشع،

۵ - انجام بررسی در مورد امکان ایجاد نظامهای مناسب کنترل تشعشع.

پ - فراهم نمودن منابع مناسب تخصیص یافته برای دولت عضو یا دولت عضو سازمان که متقاضی کمک رسانی است به هنگام وقوع حادثه هسته ای یا فوریت رادیولوژیکی به منظور انجام ارزیابی مقدماتی حادثه یا فوریت،

ت - عرضه مساعی جمیله خود به دولتهای عضو و دولتهای عضو سازمان به هنگام

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره: ۳۷۸۵

تاریخ: ۴۴ / ۲ / ۱۳۷۹

پیوست

تعالیه

وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

ث - ایجاد و حفظ دفتر رابط نزد سازمانهای بین‌المللی ذی‌ربط به منظور کسب و تبادل اطلاعات و داده‌های مربوط و تهیه و ارائه فهرست چنین سازمانهایی به دولتهای عضو، دولتهای عضو سازمان و سازمانهای یاد شده.

ماده ۶ - محرمانه بودن و اعلامیه‌های عمومی:

۱ - دولت متقاضی و دولت کمک رساننده هرگونه اطلاعات محرمانه‌ای را که در رابطه با کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی در اختیار هر یک از آنها قرار می‌گیرد، محرمانه تلقی خواهند نمود. اطلاعات مزبور منحصرأ به منظور کمک مورد توافق، به کار گرفته خواهد شد.

۲ - دولت کمک رساننده پیش از آنکه اطلاعات راجع به کمک رسانی در رابطه با حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی در معرض آگاهی عموم قرار گیرد تمامی کوشش خود را برای هماهنگی با دولت متقاضی مبذول خواهد داشت.

ماده ۷ - بازپرداخت هزینه‌ها:

۱ - دولت کمک رساننده می‌تواند از ارائه کمک رایگان را به دولت متقاضی پیشنهاد کند. به هنگام بررسی امکان ارائه پیشنهاد کمک بر این اساس، دولت کمک رساننده موارد زیر را مد نظر قرار خواهد داد:

الف - ماهیت حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

ب - مکان منشاء حادثه هسته‌ای یا فوریت رادیولوژیکی،

پ - نیازهای کشورهای در حال توسعه،

ت - نیازهای خاص کشورهای عاری از تأسیسات هسته‌ای، و

ث - سایر عوامل مربوط.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ

۱۳۷۹ / ۲ / ۲۴

پیوست

بسم الله تعالی

۲- هنگامی که کمک به طور جزئی یا کلی براساس بازپرداخت هزینه‌ها فراهم می‌گردد، دولت متقاضی هزینه‌های خدمات ارائه شده به وسیله اشخاص یا سازمانهائی را که از سوی آن عمل نموده و نیز کلیه مخارج مرتبط با کمک رسانی را تا حدی که مخارج مزبور به طور مستقیم به وسیله دولت متقاضی پرداخت نشده باشد، بازپرداخت خواهد نمود. جز در مواردی که به نحو دیگری توافق شده باشد، بازپرداخت سریعاً پس از ارائه درخواست بازپرداخت از سوی کمک رساننده به دولت متقاضی انجام خواهد شد و هزینه‌هایی که غیر از هزینه‌های محلی، آزادانه قابل انتقال خواهند بود.

۳- صرف نظر از مورد مندرج در بند (۲) دولت کمک رساننده در هر زمانی می‌تواند از بازپرداخت قسمتی از هزینه‌ها یا تمامی آن انصراف نموده و یا با تعویق آن موافقت نماید. در بررسی انصراف یا تعویق، دولت کمک رساننده نیازهای کشورهای در حال توسعه را مطمح نظر قرار خواهد داد.

ماده ۸ - امتیازات ، مصونیتها و تسهیلات :

۱- دولت متقاضی، امتیازات، مصونیتها و تسهیلات لازم برای انجام وظایف کمک رسانی را به کارکنان دولت کمک رساننده و کارکنانی که از سوی آن عمل می‌کنند، اعطاء خواهد نمود.

۲- دولت متقاضی، امتیازات و مصونیتهای زیر را به کارکنان دولت کمک رساننده یا کارکنانی که از سوی آن عمل می‌کنند و اسامی آنها به طور مقتضی اعلام شده و مورد پذیرش دولت متقاضی قرار گرفته است، اعطاء خواهد نمود:

الف - مصونیت از توقیف ، بازداشت و تعقیب قانونی از جمله صلاحیت کیفری، مدنی و اداری دولت متقاضی در مورد فعل یا ترک فعل کارکنان در اجرای وظایفشان، و

ب - معافیت از مالیات ، عوارض و سایر هزینه‌ها به استثنای آنچه معمولاً جزئی از قیمت کالاها بوده یا درقبال خدمات ارائه شده در مورد انجام وظایف کمک رسانی آنها

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۲۶ / ۲ / ۷۷۹

پیوست

تعالیه

پرداخت می گردد.

۳- دولت متقاضی باید:

الف - به دولت کمک رساننده در مورد تجهیزات و اسوالی که به وسیله دولت کمک رساننده به منظور کمک رسانی به قلمروی دولت متقاضی وارد می گردد، معافیت از مالیات، عوارض یا سایر هزینه ها را اعطاء نماید، و

ب - مصونیت تجهیزات و اموال مزبور را از توقیف و ضبط و مصادره فراهم آورد.

۴ - دولت متقاضی، بازگرداندن تجهیزات و اموال یاد شده را تضمین خواهد نمود. دولت متقاضی در صورت تقاضای دولت کمک رساننده تا آنجا که قادر باشد، ترتیب رفع آلودگی تجهیزات قابل استرداد را که در جریان کمک رسانی مورد استفاده قرار گرفته اند، قبل از بازگرداندن آنها خواهد داد.

۵ - دولت متقاضی، ورود، اقامت و عزیمت کارکنان اعلام شده به موجب بند (۲) و تجهیزات و اموال مورد استفاده در کمک رسانی را از قلمرو خود تسهیل خواهد نمود.

۶ - مفاد این ماده دولت متقاضی را ملزم به فراهم نمودن امتیازات و مصونیت های مندرج در بندهای مزبور برای اتباع یا اشخاص مقیم دائمی خود نمی نماید.

۷ - کلیه افرادی که از امتیازات و مصونیت های موضوع این ماده بهره مند می گردند، بدون آنکه به امتیازات و مصونیت های مزبور خللی وارد آید، مکلف به رعایت قوانین و مقررات دولت متقاضی می باشند. آنها حق مداخله در امور داخلی دولت متقاضی را نیز نخواهند داشت.

۸ - مفاد این ماده به حقوق و تعهداتی که به موجب سایر موافقتنامه های بین المللی یا قواعد عرفی حقوق بین الملل در مورد اعطای امتیازات و مصونیتها پیش بینی شده است، لطمه ای وارد نمی نماید.

۹ - هر دولتی می تواند به هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام نماید که خود را ملزم به رعایت تمامی یا قسمتی از بندهای (۲) و (۳)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۲۴ / ۱ / ۱۳۷۹

پیوست

تعالیه

نمی‌داند.

۱۰ - دولت عضوی که اعلامیه‌ای طبق بند (۹) صادر نموده است می‌تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام نماید.

ماده ۹ - عبور کارکنان ، تجهیزات و اموال:

هر دولت عضو به تقاضای دولت متقاضی یا دولت کمک‌رساننده تلاش خواهد کرد عبور کارکنان، تجهیزات و اموال اعلام شده و مورد استفاده در جریان کمک‌رسانی به کشور متقاضی یا بالعکس را از طریق قلمرو خود تسهیل کند.

ماده ۱۰ - دعاوی و جبران خسارات:

۱ - دولتهای عضو به منظور تسهیل حل و فصل دعاوی مندرج در این ماده با یکدیگر همکاری نزدیک خواهند داشت.

۲ - جز در صورتی که به نحو دیگری توافق شده باشد، دولت متقاضی در مورد فوت یا مصدوم شدن اشخاص، خسارت دیدگی یا از بین رفتن اموال یا لطمه به محیط زیست که در قلمرو آن و یا سایر مناطق تحت صلاحیت یا کنترل آن در جریان کمک‌رسانی مورد درخواست به وقوع پیوسته باشد، موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف - خودداری از اقامه دعوا علیه دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی یا سایر اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌نمایند،

ب - قبول مسئولیت رسیدگی به دعاوی مطروحه از سوی اشخاص ثالث علیه دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی و یا سایر اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌نمایند،

پ - مصون نگاهداشتن دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی یا سایر اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌کنند از دعاوی موضوع جزء (ب)، و

تعالیه

ت - جبران خسارت دولت کمک‌رساننده یا اشخاص حقیقی یا اشخاص حقوقی که به نیابت از سوی آن عمل می‌کنند در موارد زیر، جز در مواردی که سوء رفتار افرادی که موجب مرگ، آسیب، فقدان یا خسارت گردیده باشند:

۱- مرگ یا مصدوم شدن کارکنان دولت کمک‌رساننده یا اشخاصی که از سوی وی عمل می‌کنند،

۲- از بین رفتن یا خسارت وارده بر تجهیزات یا مواد غیر مصرفی مربوط به کمک‌رسانی.

۳- مفاد این ماده مانع جبران خسارت یا غرامت به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی قابل اجراء یا حقوق داخلی هر دولتی نمی‌گردد.

۴- مفاد این ماده دولت متقاضی را ملزم به اجرای تمامی یا قسمتی از بند (۲) در مورد اتباع یا اشخاص مقیم دائمی خود نمی‌نماید.

۵- هر دولتی می‌تواند به هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام کند که:

الف - خود را متعهد به تمام یا قسمتی از بند (۲) تلقی نمی‌کند،

ب - بند (۲) را به طور کلی یا در بعضی قسمتها در مورد غفلت محض افرادی که موجب مرگ، آسیب، فقدان یا خسارت گردیده‌اند اجراء نخواهد نمود.

۶- دولت عضوی که اعلامیه‌ای طبق بند (۵) صادر نموده است می‌تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام کند.

ماده ۱۱ - خاتمه کمک‌رسانی:

دولت متقاضی یا دولت کمک‌رساننده می‌تواند در هر موقعی بعد از مشورت‌های لازم طی اعلامیه کتبی تقاضای خاتمه کمک‌رسانی را که طبق این کنوانسیون اعطاء و یا دریافت گردیده است، بنماید. پس از ارسال چنین تقاضائی طرفهای ذی‌ربط در مورد ایجاد ترتیباتی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۷۸۵

تاریخ ۱۱ / ۱ / ۱۳۷۹

پیوست

بسم الله

برای اتمام کمک‌رسانی به نحو مناسب با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

ماده ۱۲ - ارتباط با سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی:

این کنوانسیون به حقوق و تعهدات متقابل دولتهای عضو به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود که به مسائل تحت پوشش این کنوانسیون مربوط می‌گردد یا به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی آتی که طبق موضوع و هدف این کنوانسیون منعقد خواهد شد، خللی وارد نمی‌سازد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات:

۱ - در صورت بروز اختلاف بین دولتهای عضو یا بین یک دولت عضو و آژانس در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای اختلاف به منظور حل و فصل آن از طریق مذاکره یا هر طریق مسالمت‌آمیز دیگری که برای حل اختلاف مورد قبول آنها باشد، با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

۲ - چنانچه اختلافی از این قبیل بین دولتهای عضو ظرف یک سال از تاریخ تقاضای مشورت به موجب بند (۱) قابل حل و فصل نباشد، بنا به تقاضای هر یک از طرفها، اختلاف مزبور به داوری و یا دیوان بین‌المللی دادگستری برای تصمیم‌گیری ارجاع خواهد گردید. در صورتی که اختلافی به داوری ارجاع گردد اگر ظرف شش ماه از تاریخ تقاضا، طرفهای اختلاف قادر به توافق در مورد ترکیب هیأت داوری نگردند، هر یک از آنها می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری یا دبیرکل سازمان ملل متحد درخواست تعیین یک یا چند داور را بنماید. در مواردی که تقاضاهای متعارضی از سوی طرفهای اختلاف ارسال گردد، تقاضائی که به دبیرکل سازمان ملل متحد تقدیم گردیده، دارای اولویت خواهد بود.

۳ - هر دولتی می‌تواند به هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون، اعلام کند که خود را ملزم به رعایت یک یا هر دو روش حل اختلاف که در بند

بمقام

(۲) پیش بینی گردیده است، نمی داند، سایر دولتهای عضو ملزم به رعایت تشریفات حل اختلاف پیش بینی شده در بند (۲) در ارتباط با دولت عضوی که اعلامیه مزبور برای آن معتبر و مجری است نخواهند بود.

۴- دولت عضوی که اعلامیه ای طبق بند (۳) صادر نموده است می تواند در هر موقع انصراف از آن را به "امین اسناد" اعلام نماید.

ماده ۱۴ - قابلیت اجراء:

۱- این کنوانسیون برای امضای کلیه دولتها و نامیبیا به نمایندگی شورای سازمان ملل متحد برای نامیبیا، در دفتر مرکزی آژانس بین المللی انرژی اتمی در وین و دفتر مرکزی سازمان ملل متحد در نیویورک به ترتیب از (۲۶) سپتامبر و (۶) اکتبر ۱۹۸۶ میلادی برابر با (۴) و (۱۴) مهر ماه ۱۳۶۵ هجری شمسی به مدت دوازده ماه یا تا زمان لازم الاجراء شدن آن، هر کدام از مدتها که طولانی تر باشد، مفتوح خواهد بود.

۲- هر یک از دولتها و نامیبیا به نمایندگی شورای سازمان ملل متحد برای نامیبیا، می توانند رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به این کنوانسیون، از طریق امضاء یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب پس از امضای مشروط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا از طریق تودیع سند الحاق، اعلام نمایند. اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نزد "امین اسناد" تودیع خواهد گردید.

۳- این کنوانسیون سی روز پس از اعلام رضایت سه دولت نسبت به متعهد شدن به آن، لازم الاجراء خواهد شد.

۴- برای هر دولتی که رضایت خود را نسبت به متعهد شدن به این کنوانسیون بعد از لازم الاجراء شدن آن اعلام می دارد، این کنوانسیون سی روز پس از تاریخ اعلام رضایت، برای آن دولت لازم الاجراء خواهد شد.

تعالیه

- ۵ -

الف - این کنوانسیون برای الحاق سازمانهای بین المللی و سازمانهای اتحاد منطقه‌ای که از سوی دولتهای حاکم تشکیل گردیده و برای مذاکره، انعقاد و اجرای موافقتنامه‌های بین المللی در مورد مسائل تحت پوشش این کنوانسیون ذی صلاح می‌باشند، به نحوی که در این ماده مقرر گردیده است، مفتوح خواهد بود.

ب - سازمانهای مزبور در مواردی که در حیطه صلاحیت آنها می‌باشد، حقوق و تعهداتی را که این کنوانسیون برای دولتهای عضو قائل گردیده است، از سوی خود را اعمال و اجراء خواهند نمود.

پ - سازمان مزبور به هنگام سپردن سند الحاق، باید اعلامیه‌ای حاکی از حدود صلاحیت خود را در مورد مسائل تحت پوشش این کنوانسیون برای "امین اسناد" ارسال نماید.

ت - سازمان یاد شده دارای حق رأی، اضافه بر آنچه که دولتهای عضو از آن برخوردار هستند، نخواهد بود.

ماده ۱۵ - اجرای موقت:

هر دولتی می‌تواند پس از امضاء یا در تاریخ دیرتری قبل از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون در مورد آن دولت، اعلام نماید که به طور موقت آن را اجراء خواهد نمود.

ماده ۱۶ - اصلاحیه‌ها:

۱ - هر دولت عضو می‌تواند اصلاحیه‌هایی را در مورد این کنوانسیون پیشنهاد نماید. اصلاحیه پیشنهادی به "امین اسناد" تسلیم می‌گردد و او به فوریت آن را بین کلیه دولتهای عضو توزیع خواهد نمود.

۲ - چنانچه اکثریت دولتهای عضو تقاضای برگزاری اجلاسی را برای بررسی

تعلیه

اصلاحیه‌های پیشنهادی بنمایند، "امین اسناد" همگی دولتهای عضو را به حضور در چنین اجلاسی که نباید زودتر از سی روز پس از انتشار دعوتنامه برپا گردد، فرا خواهد خواند. هرگونه اصلاحیه‌ای که در اجلاس به تصویب اکثریت دو سوم تمام دولتهای عضو برسد در پروتکلی منعکس می‌گردد که برای امضاء همه دولتهای عضو در وین و نیویورک مفتوح خواهد بود.

۳- پروتکل یاد شده سی روز پس از اعلام رضایت سه دولت نسبت به متعهد شدن به آن لازم‌الاجراء خواهد شد. برای هر دولتی که رضایت نسبت به متعهد شدن به پروتکل را پس از لازم‌الاجراء شدن آن اعلام کند، پروتکل مزبور سی روز پس از تاریخ اعلام رضایت، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۷ - کناره‌گیری:

- ۱- هر دولت عضو می‌تواند با اطلاعیه کتبی به "امین اسناد" از این کنوانسیون کناره‌گیری نماید.
- ۲- کناره‌گیری یک سال پس از تاریخی که "امین اسناد" اطلاعیه مربوط را دریافت نماید قابل اجراء خواهد شد.

ماده ۱۸ - امین اسناد:

- ۱- دبیر کل آژانس "امین اسناد" این کنوانسیون خواهد بود.
- ۲- دبیرکل آژانس تمامی دولتهای عضو و سایر دولتها را بی‌درنگ از موارد زیر آگاه خواهد نمود:

الف - امضای این کنوانسیون یا هر پروتکل اصلاحی،

ب - تودیع هر سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق که مربوط به این کنوانسیون یا هر پروتکل اصلاحی باشد،

تعالیه

- پ - هر اعلامیه یا انصراف از آن طبق مواد (۸)، (۱۰) و (۱۳)،
- ت - هر اعلامیه اجرای موقت این کنوانسیون طبق ماده (۱۵)،
- ث - لازم الاجراء شدن این کنوانسیون و هر اصلاحیه آن، و
- ج - هرگونه کناره گیری انجام شده به موجب ماده (۱۷).

ماده ۱۹ - اعتبار متون و نسخه های مصدق:

نسخه اصلی این کنوانسیون که اعتبار متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیائی آن برابر است، نزد دبیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی تودیع خواهد شد و او نسخه های مصدق آن را به دولتهای عضو و سایر دولتها ارسال خواهد نمود.

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی مسجاز شده اند این کنوانسیون را که برای امضاء به گونه پیش بینی شده در بند (۱) ماده (۱۴) مفتوح می باشد، امضاء نموده اند.

این کنوانسیون در اجلاس ویژه کنفرانس عمومی آژانس بین المللی انرژی اتمی در وین به تاریخ بیست و ششم سپتامبر یکهزار و نهصد و هشتاد و شش میلادی (۱۳۶۵/۷/۴ هجری شمسی) به تصویب رسید.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و یکم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی